

promissio laudationis. Heleneis quae apud So-
crate habemus, nam orationis ille adhibet
causis quibus, et illis quae parum dignitari
in se sunt, ne oratio quae corpus quoddam sine capite
esse videatur, quemadmodum Socrates fuit qui
in laudanda Helene redarguit Sophistas quod
in rebus obscurissimis et monstruosis naturam
teneat eam quae propria sitem negligenter
ad vitam et ad mores maxime utitur videtur
haec oratio, et si qua alia est eiusdem
generis ad pompam et orationem adhibet
suffragia. quid non habet eorum in Sophistis Helene?
sed adhibet ut paulo ante diximus ne oratio
quae quasi quoddam corpus sine capite carere
videatur, itaque Arist. 3. de orat. in re orat. redarguit
Gorgia Leontium qui in laudanda Helide oratio
Arundina nullo promissio usque incipit abrupte
illis πόλις & πατρίων. hoc itaque possum affirmare
ut ad re redit huiusmodi orationem non esse in hoc
promissio, sed ut possum affirmare hoc, cum de illis
quod est orationis esse hoc promissio pro illo
orationem rem de quo Cic. in 3. de orat. his verbis